

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobce: **K. S.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2025, č. j. CPR-2869-2/ČJ-2025-930310-V217, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2025, č. j. 16 A 22/2025-13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 7. 12. 2024 uložilo žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“). Doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států, byla stanovena na 1 rok a doba k vycestování na 20 dnů.

[2] Žalobcovo odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění žalovaná zamítla rozhodnutím označeným v záhlaví. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítl, že se městský soud dostatečně nezabýval jeho konkrétní situací a neposoudil ji ve všech souvislostech. Stěžovatel se do neoprávněného pobytu dostal, i když svůj pobytový status řešil zákonnými prostředky. Sankce v délce jednoho roku je nepřiměřená okolnostem. Městský soud k věci přistoupil bez hlubší úvahy a přiměřenost rozhodnutí posoudil pouze ve vztahu k délce neoprávněného pobytu.

[4] V rámci návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dále stěžovatel k věci samé uvedl, že uložení správního vyhoštění bylo předčasné, neboť ještě nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty. K vydání rozhodnutí o uložení správního vyhoštění mělo být přistoupeno až poté, co bylo o všech stěžovatelových žádostech pravomocně rozhodnuto.

[5] Žalovaná ve svých vyjádřeních ke kasační stížnosti pouze odkázala na rozsudek městského soudu a své vyjádření k žalobě.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatelova kasační argumentace je sice poměrně obecná, nicméně vzhledem k tomu, že stěžovatel alespoň základně polemizuje s rozsudkem městského soudu, jsou jeho kasační námitky přípustné. Stěžovatel v zásadě městskému soudu vytýká nedostatečně konkrétní odůvodnění jeho rozsudku, nesprávné posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí a nezohlednění důvodů stěžovatelova neoprávněného pobytu. Dále tvrdí, že uložení správního vyhoštění bylo předčasné.

[9] Podle NSS je z napadeného rozsudku patrné, že se městský soud věci podrobně a individuálně zabýval. Věnoval se přezkoumatelnosti správních rozhodnutí obou stupňů (body 15-16 napadeného rozsudku) a vysvětlil, že si stěžovatel měl být vědom toho, že jeho žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu byla v květnu 2024 pravomocně zamítnuta, a proto mu oprávněný pobyt skončil (bod 18). Dále městský soud velmi podrobně vyložil, proč stěžovatelově žádosti o zaměstnaneckou kartu z dubna 2024 nesvědčila tzv. fikce pobytu podle § 47 zákona o pobytu cizinců a že předmětem přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění nemůže být samotné nevydání zaměstnanecké karty (body 19-29).

[10] Městský soud se dále zabýval přiměřeností napadeného rozhodnutí. Ztotožnil se se závěry správních orgánů (body 30-31) a doplnil své vlastní úvahy. Uvedl, že v řízení nevyšly najevo žádné mimořádné skutečnosti týkající se stěžovatelova zdravotního stavu. Stěžovatel je schopen cestování a v nedávné minulosti běžně cestoval (bod 32). Městský soud dále poukázal na značné rozpory ve stěžovatelově výpovědi ohledně jeho rodiny a osob blízkých. Stěžovatel sice uvedl, že má v České republice partnerku, ale odmítl ji označit nebo k ní uvést konkrétnější údaje s tím, že ji nechce do řízení zatahovat. Také tvrdil, že má celou rodinu v Kazachstánu, ale zároveň uváděl, že by chtěl jet navštívit nemocného bratra do Ruska. Městský soud měl proto pochybnosti o věrohodnosti stěžovatelových tvrzení. Dále městský soud konstatoval, že stěžovatel má dostatečné prostředky k návratu do vlasti a že v České republice nepracuje; může dojít nanejvýš k narušení stěžovatelových sportovních aktivit (bod 33).

pokračování

[11] K otázce délky správního vyhoštění městský soud uvedl, že její přesné určení je otázkou uvážení správních orgánů, a odkázal na judikaturu NSS. Zároveň vysvětlil, proč odůvodnění užití tohoto uvážení ve stěžovatelově případě považuje za adekvátní a proč se podle něj správní orgány v rámci svého posouzení věnovaly všem relevantním hlediskům (body 34-39). Shrnul, že stěžovatel v České republice neoprávněně pobýval od 29. 6. 2024 do 5. 11. 2024 (body 37-38). K možnosti vycestování městský soud odkázal na závěry závazného stanoviska Ministerstva vnitra a připomněl, že stěžovatel s výjimkou možné vojenské služby ani neuváděl žádné důvody, proč by jeho návrat do vlasti nebyl možný (bod 40).

[12] Toto odůvodnění napadeného rozsudku je podle NSS zcela dostačující a odpovídající zákonným požadavkům. Městský soud se zabýval všemi žalobními body a řádně je vypořádal (rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, a ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Stěžovatel ostatně v kasační stížnosti ani konkrétněji neuvádí, v čem přesně má nedostatečné odůvodnění napadeného rozsudku spočívat.

[13] Právní závěry městského soudu jsou pak v souladu s judikaturou NSS. Ohledně důvodů neoprávněného pobytu a zavinění cizince lze odkázat např. na rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 Azs 38/2015-41, body 12-13, nebo ze dne 15. 8. 2019, č. j. 7 Azs 215/2019-25, bod 13 a tam citovanou judikaturu. K přiměřenosti správního vyhoštění obecně lze odkázat např. na rozsudky NSS ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 Azs 131/2019-23, bod 17, ze dne 10. 1. 2019, č. j. 5 Azs 259/2018-59, bod 16, či ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 Azs 220/2019-33, č. 4034/2020 Sb. NSS, bod 29.

[14] K určení délky správního vyhoštění jako projevu správního uvážení poukazuje kasační soud zejména na rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46, č. 416/2004 Sb. NSS, a na městským soudem přílehavě citovaný rozsudek ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016-41, bod 25. Ke konkrétně zvolené délce správního vyhoštění v nynější věci lze odkázat např. na rozsudky NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 2 Azs 179/2017-38, bod 30, ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 Azs 356/2020-58, bod 26, nebo ze dne 23. 9. 2021, č. j. 4 Azs 84/2021-52, bod 27.

[15] V souladu s judikaturou je také závěr městského soudu, že podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu v době, kdy již stěžovateli svědčila fikce pobytu z důvodu běžícího řízení o prodloužení oprávnění k pobytu za účelem studia, stěžovateli nevznikla další fikce pobytu (bod 27 napadeného rozsudku). Jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 28. 8. 2015, č. j. 5 Azs 98/2015-32, fikce povoleného pobytu podle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců nemůže nastat na základě podání další žádosti o povolení dlouhodobého pobytu (popř. změny jeho účelu) v případě, kdy cizinci (stěžovateli) již svědčí fikce pobytu podle tohoto ustanovení. Opačný závěr by vedl ke zcela absurdním důsledkům, kdy by na základě opakovaného a účelového podávání žádostí docházelo k nikdy nekončícímu „řetězení“ fikcí povoleného pobytu.

[16] To, že je v takových případech možné uložit správní vyhoštění, opakovaně potvrzuje judikatura NSS (např. rozsudky ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4 Azs 8/2017-21, bod 24, ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Azs 11/2017-32, body 16-17, nebo ze dne 31. 7. 2018, č. j. 5 Azs 174/2016-34, body 25-26).

[17] Podle kasačního soudu tedy městský soud věc posoudil v souladu s relevantní judikaturou a nedopustil se zásadního pochybení, které by mělo dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nevznikly náklady nad rámec její běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu